

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 300. -- ŠTEV. 300.

NEW YORK, SATURDAY, DECEMBER 23, 1922. -- SOBOTA, 23. DECEMBRA, 1922.

VOLUME XXX. -- LETNIK XXX.

NEMCIJA PONUJA 20 MILIJARD MARK

To svoto hoče plačati takoj kot vojno odškodnino. — V preteklemu letu je znašal primankljaj 721 tisoč milijonov papirnatih mark. — V ameriskem senatu se bo razvila živahna debata glede odškodnine.

London, Anglija, 22. decembra. — Dr. Theodore Melchior, hamburški bankir, ki je bil eden nemških delegatov na mirovni konferenci v Versailles, je odpotoval v Pariz, kjer hoče staviti francoski vladi nove pogoje, tikajoče se vojne odškodnine. Tako se glasi v nekem sporočilu na Central News iz Berlina, ki se opira na neko vest, ki je izšla v "Lokalanzeigerju".

Kot se glasi nadalje v sporočilu, vsebuje predlogi takojšnje izplačanje dvajsetih tisoč milijonov zlatih mark.

Berlin, Nemčija, 22. decembra. — Uradno so tukaj zanimali, da je državni kancelar, dr. Cuno ali katerikoli drugi odgovorni nemški uradnik predlagal imenovanje ameriške komisije, ki naj bi ugotovila gospodarski položaj Nemčije.

Zvezni svet je sprejel večeraj načrt za državni proračun, ki obsega leto 1923. Redni dohodki in izdatki so spravljeni v soglasje z 723 tisoč milijoni papirnatih mark. Domnevani dohodki bodo znašali 270 tisoč milijonov mark in trideset tisoč milijonov mark bo prišlo iz nemškega izvoza.

Izvanredne izdatke cenijo nemški finančni izvedenci na več kot 84 tisoč milijonov nemških mark, katerim stoji nasproti izvanredni dohodki v znesku skoro devetnajst tisoč milijonov papirnatih mark. Iz tega je razvidno, da znaša primankljaj približno 66 tisoč milijonov papirnatih mark, čemur je treba pridati še številne nadaljne svote, izdane za reparacijo in druge izdatke.

Washington, D. C., 22. decembra. — V senatu se bo razvila precej živahna debata, ki bo posledica predloga, katerega je vložil senator Borah in v katerem se glasi, naj se v obliki mornariške predloge tudi razpravlja o splošnih gospodarskih, finančnih in trgovskih problemih, o nemški vojni odškodnini in o skrajšanju oboroževanja na kopnem in na morju.

Namen senatorja je vzbuditi javna zanimanje za ta najbolj pereča mednarodna vprašanje.

BECKERJEV PROCES SE BLIŽA KONCU

V križnem zaslišanju so ga spravili v veliko zadrego. Skušal je navaliti krivdo radi umora na Norkina.

New York, 22. decembra. — Tri razbremenilne priče so nastopile večeraj v obrambo Abrahama Beckerja, ki je obtožen umora svoje žene, Jennie Becker. Ena teh priče je bil Becker sam.

Kakorhitro se je razširila vest, da bo nastopil Becker sam kot priča, se je takoj nabrala radovedna množica v dvorani okrajnega sodišča v Bronxu. Potem ko je pomočnik okrajni pravdnik Cohn ob pričetku popoldanske seje objavil, da je zatožna oblast zaenkrat na koncu svojega dokazilnega materiala, je staval zagovornik Mayer predlog, naj se celo zadevo potlači, ker ni bilo dokazano, da je bilo izkopano truplo ono Mrs. Jennie Becker, katero pogrešajo izza aprila tekočega leta. Ta predlog je sodnik Gibbs odklonil. Zagovornik Halley je izjavil nato, da bo Becker povedal svojo lastno povest. Vsi tedaj je sedel Becker kmalu nato na pričevalni stol.

Njegovo izmučeno in prepadlo lice je kazalo, da so uplivali nanj v veliki meri dogodki zadnjih tednov. Bil je skrajno bled ter prišel s par pripombami glede svoje lastne osebe.

Rekel je, da je bil rojen v Rusiji in da je živel tam dvajset let. Nato je odpotoval v Južno Afriko, kjer je tri leta obdeloval neko farmo. Od tam se je napotil v London, kjer se je poročil. To se je zgodilo pred desetimi leti. Dve leti pozneje prišel v New York in tukaj so bili rojeni njegovi otroci.

Več kot enkrat je prišel v roke policije. Leta 1918 je povozil s svojim tovornim avtomobilom nekega moža, ki je pri tem izgubil svoje življenje. Becker je bil tudi večkrat kaznovan radi krše-

nja prometnih predpisov. Ker je pridržal zase denar, katerega je dobil vsled prodaje nekega konja, je bil obsojen, a odpuščeno s suspendirano sodo.

Becker je priznal svoje znanstvo in svoje odnose z Ano Elias ter končno tudi priznal očetovstvo njenega otroka, ki je star sedaj dve leti. Svojo ženo je zapustil ter stanoval z Ano v Clevelandu cele tri mesece. Ko se je vrnil, je prišlo do spora med njim, njegovo ženo in Ano, narkar je zopet živel skupaj s svojo družino. Na skrivnem pa je še vedno občeval z Ano Elias.

Becker je tudi govoril o ljubezni do svojih otrok in kako je skrbel zanje. Zanimal je trditve, da je narekoval dati svoje otroke drugim, ki naj bi jih adoptirali.

Nadalje je izjavil, da je hotel izvršiti cerimonijo. Izjavil je končno, da je imel prepis s svojo ženo v prodajalni nekega Salomona, ki je baje svetoval Beckerici, naj se loči od moža. Ona je baje odgovorila nato, da bi preje umorila Beckerja kot pa se ločila od njega.

— Razpraskala mi je lice, a nato sva se zopet spoprijaznila ter se vrnila domov, — je izjavil Becker. — Pred poldrugim letom me je zapustila, a se vrnila v teku par ur in od tedaj naprej sva živela složno.

Obtoženi je pričel nato govoriti o Ruben Norkinu, ki je priznal, da je pomagal pri zakopanju Mrs. Becker. Becker je skušal ustvariti mnenje, da je bil Norkin sprt z njegovo ženo in da mu skuša sedaj delati nepravilice.

Nekega dne je baje prišel Norkin v stanovanje Beckerja ter rekel ženi slednjega:

— Ono ste vendar povedali moji ženi. To vam bom že zaračunal. Po kratkem posvetovanju so porotniki spoznali Beckerja krivim umora po prvem redu.

VROČINA V KANSASU.

Pratt, Kans. — Vsi rekordi glede vremena so bili danes pobiti tukaj, ko je zaznamoval toplomer 62 stopinj nad ničlo.

IZ DNA AMERIJSKE "DRUŽBE".

Slika nam predstavlja Eugena V. Brewsterja, načelnika velike ameriške publikacijske kompanije. Ko se je neke noči vrnila domov njegova žena, je našla pri njem krasno mlado igralko Corliss Palmer. Žena ga toži na ločitev zakona ter zahteva od njega vsak mesec \$1500. On nič ne taji, da je v mlado igralko zaljubljen.

PROTESTANTI VELIKI ZAGOVORNIKI MORALE

Protestantovski duhovni so protestirali proti zopetnem nastopu Arbuckla, ki je bil oproščen obtožbe, da je povzročil smrt neke igralko.

Los Angeles, Cal., 22. dec. — Danes je dospelo semkaj še več nadaljnjih protestov proti zopetnemu nastopu Roscoe (Fatty) Arbuckla.

Joseph M. Schenck, kinematografski proizvajalec, ki je izjavil da bo zopet sprejel v službo Arbuckla, je rekel, da je "povsem nekrščansko, če protestantovski popje obsojajo Arbuckla še predno se ga zasliši pred javnostjo."

"Arbuckle je pripravljen nastopiti pred temi zastopniki krščanske vere, ob katerikoli času ter na katerikoli mestu, da brani samega sebe," je izjavil Schenck. "On in jaz gojiva le največje spotovanje do teh mož, vendar pa ni lepo od njih, da ga obsojajo, predno čujejo njegovo obrambo."

"On je danes tako čist kot katerikoli drugi človek v naši industriji. Imel je le smolo. Jaz osebno sem prepričan, da mu je treba dati nadaljno preiskunjo. Pošten je, inteligenten in pridn. Ne mislimo, da bi bilo umestno pritiskati ga k tlom."

"Kar se tiče mene, ni to zame nikakoli denarna zadeva. Jaz nočem napraviti z Arbucklom niti enega dolarja. Domnevam le, da mu je treba nuditi nadaljno priliko in da mu skuša sedaj zopet namestiti."

Kongregacija West Lake presbiterijanske cerkve, pred katero je govoril Will Hays, prejšnji pošt-ni generalni mojster, zadnje nedeljo zvečer, je poslala Mr. Haysu brzojavko, v kateri se glasi med drugim:

pričani smo, da boste izgubili ves ugled ter ves respekt bogaboječih poštenih mož in žena Amerike." "To je značilno za razpoloženje h-naveev, ki si domišljajo, da predstavljajo javno ranjenje v Ameriki. Glede Arbuckla ni treba reči nič drugega kot to: — Če ga bodo obiskovalci kinematografov sprejeli tako kot v prejšnjih časih, naj zopet nastopi, če jim pa ne bo všeč, bo sam od sebe odletel. Raditega tudi ni treba toliko razburjenje."

SPLOŠNA AMNESTIJA ZA IR-SKE USTASE.

Dublin, Irska, 22. decembra. — Vlada proste irske države je danes proglasila amnestijo za vse ustase, ki do gotovega roka odlože svoje orožje ter prisežejo pokorščino.

KAZNJENEC, KI JE BIL V JE-ČI 23 LET, SE BO VRNIL ZA BOŽIČ DOMOV.

Philadelphia, Pa., 22. decembra. William Weber, ki je bil obsojen na smrt ter nato pomiloščen in ki je preživel osem in dvajset let v Eastern Penitentiary, bo prazno-val božični večer s svojo materjo, staro osem in šestdeset let, ki živi v Reading, Pa. Njegovo oproščenje iz ječe, v katero je prišel v starosti trideset let, je bilo uveljavljeno pretekli večer, vsled akcije pomilostilnega državnega sveta, ki se je bil sestel v Harrisburgu ter priporočil njegovo pomiloščenje na temelju štirinajste prošnje, katero je vložil izza časa, ko je bil spoznan krivim umora po prvem redu, ker je umoril svojega očeta tekom nekega prepira. Obsodba na smrt je bila izpremenjena na dosmrtno ječo.

Weber je bil v ječi dalj časa kot katerikoli drugi kaznjeneec.

TUDI KONŠTANTIN BO PRIŠEL KMALO V AMERIKO.

Pariz, Francija, 22. decembra. Iz zanesljivega vira se je izvedelo, da bo bivši grški kralj Konstantin obiskal kmalo po novem letu Ameriko.

Zastran postavnega praznika "Božičnega dne" ne izide v ponedeljek "GLAS NARODA". Prihodnja številka izide v torek, dne 26. decembra.

Uredništvo.

MUSSOLINI NAMERAVA ODPRAVITI VSE TROTE

Nova metla dobro pometa. — Samo koliko časa, to je vprašanje. — Ministrski predsednik za splošno reorganizacijo.

Rim, Italija, 22. decembra. — Načrti ministrskega predsednika Mussolinija za reorganiziranje Italije so tako obširni, da jih bo mogoče prevesti v akcijo le polagoma. Ti načrti vključujejo ne le finančno organizacijo vseh ministrstev, ki se tičejo železnice, telefona, brzojavov in pošte, — t je vseh departmentov javne službe, ki obratujejo sedaj z izgubo, — temveč tudi izpremembo volilnega sistema ter izboljšanje statusa Italije v inozemstvu. Zadržna reforma vključuje tudi problem izseljevanja.

Reforme, ki so bile že uveljavljene, vključujejo skrajšanje štabov poslanstev v inozemstvu ter odpravljenje neštevilnih komitejev in komisij doma ter v inozemstvu. Te komisije so sestavljene iz velikega števila birokratov, ki so se tekom zadnjega leta izkazali kot povsem nepotrebni ter niso opravili v številnih slučajih skoro nobenega dela.

Tako je na primer obstajala neka javna komisija, sestavljena v namenu, da nadzoruje javna dela, iz nekako tristo oseb. Tekom preteklega leta je imela ta komisija le eno sejo, ni vložila nikakih poročil in čeprav je resnica, da niso dobivali njeni člani plače, so imeli vendar pristožno po železnicah cele Italije, z družinami vred ter so lahko zastoj potovali po svojih privatnih opravkih.

Približal se je tudi konec običaja, da se daje vladnim uslužbenecem velike bonuse. Mussolini je prepričan, da je mesto za žensko doma ter v različnih ženskih poslih in z Novim letom bodo stopili na mesto vseh ženskih vladnih uslužbencev, z izjemo udov padlih vojakov, možiki. Na ta način bo oproščeno veliko število žensk za one obrti in profesije, v katerih primanjkuje v sedanjem času žensk. Te profesije so krojaštvo, vezenje, delo v privatnih domovih ter posel governantk.

Mussolini hoče tudi uveljaviti boljše metode za kolektiranje davkov. Dosedaj se je večini naroda posrečilo izogniti se prispevkom za vladne stroške na ta ali oni način. Preje so obdačali le profesionalce, zdravnike, odvetnike, javne uslužbence ter trgovske trdnice in različna industrijalna podjetja, dočim so bili delavci ter premožni kmetje oproščeni vsakega davka. Obdačenje hoče sedaj razširiti tudi na poljedelske delavce, male kmete in druge razrede delavcev, ki služijo primerne plače. To razširjenje obdačenja več kot enega milijona ljudi, ki niso preje plačevali nikakih davkov, bo najbrž nudilo letni državnih dohodok, ki bo znašal najmanj pet in dvajset milijonov lir.

Mussolini je sklenil dati posameznim departmentom do Novega leta čas, tekom katerega morajo skrečiti svoje izdatke. Če bodo ti departimenti ob določenem času še vedno pasivni, bodo izročeni privatnim podjetnikom. Pred vojno so nudile železnice doho-

FAŠISTI SO POKAZALI PRAVO NARAVO

S castor-oljem in bičanjem hočejo italijanski fašisti obdržati v svojih vajetih celi svet. — Mussolini je bolj temeljit kot so ameriški prohibicionisti. — V vsaki gostilni je za svarilo razstavljeno castor-olje.

Rim, Italija, 22. decembra. — Rešitev sveta so našli italijanski fašisti v castor-olju ter bičanju. Ta trditve ni slab dovtip, temveč dejstvo, ki temelji na številnih izkušnjah. V Alessandriji in v Lombardiji so z velikim uspehom uporabili oba sredstva, če smemo vrjeti poročilom, ki prišla od tam.

"Reformatorji", ki so se poslužili castor-olja in bičanja, so seveda "črnosrajčniki" ali fašisti Alessandrije. V najkrajšem času se jim je posrečilo izpremeniti prebivalce mesta v angelje, — deloma raditega, ker je večina teh ljudi še vedno v bolnicah, deloma pa raditega, ker so navdali prebivalstvo s terorjem.

V prvi vrsti se obrača srd fašistov proti onim podanikom italijanskega veličanstva ali pravzaprav Mussolinija, ki imajo navado popiti več kot par kozarec, ki jih jim je treba. Tega ne smemo vzeti le v prenešenem pomenu, temveč dobesedno.

Ljudem, katerim se je poznalo, da so bili pod uplivom opojnih pijač, so fašisti vlivali v usta po pol litra castor olja ter nato povedali, da bodo v slučaju ponovitve te pregrehe deležni batin, kot jih zaslužijo, — soglasno s standardi, za katere se zavzema sedanji italijanski usurpator, Mussolini.

Ameriški prohibicionisti se morajo veseliti bolj kot kedaj poprej te izpremembe, ki se je završila v Italiji, čeprav je malo vrjetno, da bodo imeli priliko seznaniti se s tozadevnimi dejstvi.

Med drugimi so oredili črnosrajčniki, da mora biti izpostavljena v vsakem prostoru, kjer prodajajo opojne pijače, precejšna množina odvajalnega olja, — če ne za drugo, vsaj za svarilo.

Trije dnevi so potekali v Alessandriji izza odloka fašistov, in nobenega človeka niso več videli pijanega na ulicah.

dek štiridesetih milijonov lir, s katerimi se je plačevalo obresti za pet tisoč milijonsko posojilo, ki je bilo najeto za razširjenje in izboljšanje obstoječih prog. V preteklem letu pa je znašal primanjkljaj železnice več kot tisoč milijonov lir. En vzrok tega je bil brez dvoma velikansko število prostih voženj. Železnice so vozile skoro izključno na korist onih, ki so se vozili zastoj, kajti število potnikov, ki so plačali voznino, je bilo strošeno skrajno vsled povišanih cen.

Večina železniških uslužbencev je radikalnega mišljenja in po mnenju Mussolinija jih je sploh preveč. V namenu, da uveljavi bolj ekonomsko službo, je kanceliral ali odpravil Mussolini šeststo vlakov ter preklical 20,000 prostih tiketov za prihodnje leto, čeprav bo vlada končno prisiljena izročiti kontrolo nad železnicami privatnim podjetnikom, ker je to edina pot, kako izogniti se primanjkljaju. Na kak način, mi čeki ter upa resno, da bo pribo premeščena ta kontrola, ni še pomogel liri s tem do ojačenja.

Izprememba, ki je pretresla birokratski svet prav do temelja, je obstajala iz premeščanja zunanjega urada iz Consulat palače, ki stoji nasproti Kvirinalu, v Chicaga palačo, kjer se je nahajal preje kolonialni urad. Celih petdeset let so vodili vse zunanje zadeve v tem starem poslopju, čeprav so bili prostori primerni le za sprejeme, ne pa za delo, dočim je prejšnji kolonialni urad velikoposlopje, katerega dose-daj niso rabili, če vzamemo vpoštev majhno množino dela, katero so izvršili kolonialni uradniki.

Mussolini je sklenil izročiti prejšnji zunanji urad prestolonasledniku kot rezidenčno, kajti postal je polnoleten ter mora dobiti lastno stanovanje.

S posredovanjem zakladniškega ministra je napravil Mussolini kome divji spektakelj z inozemskimi čeki ter upa resno, da bo pri-

Sedaj je čas za nove vloge.

VSE VLOGE VROČENE NAM DO 10. JANUARJA, BODO OBRESTOVANE ŽE OD 1. JANUARJA PO

4°.

Početkom vsakega novega leta se otvori več novih vlog kakor tekom celega ostalega leta. Tudi početkom prihodnega leta bodo tisoči naših rojakov položili temelj svojemu bodočemu premoženju. Ali hočete biti tudi vi eden izmed onih?

ZAUPAJTE VAŠE PRIHRANKE STARI SLOVENSKI BANKI

Frank Sakser State Bank
82 Cortlandt Street New York City
GLAVNO ZASTOPSTVO JADRANSKE BANKE.

(Advertisement)

"GLAS NARODA"

(SLOVENIAN DAILY)

Owned and Published by
Slovene Publishing Company
(A Corporation)FRANK SAKSER, President LOUIS BENEDIK, Treasurer
Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.**"GLAS NARODA"**
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko \$6.00 Za New York za celo leto \$7.00
in Canada \$6.00 Za pol leta \$3.50
Za pol leta \$3.00 Za izdajanje za celo leto \$7.00
Za četrt leta \$1.50 Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement.

Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order, pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališke naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.

Telephone: Cortlandt 2876

KAMPANJA ZA PRISELJEVANJE

Newyorški "Evening Mail" piše:—

"Delavski tajnik Davis je pred kratkim izjavil, da je po njegovem mnenju v tej deželi nekoliko poldugi milijon ljudi, ki nimajo nobenega posla ali opravila. Mi domnevamo, da misli s tem ljudi, katere bi bilo mogoče zaposliti dobičkanosno za njih same in za deželo. Ob istem času pa zahtevajo gotovi razredi velikih delodajalcev, naj se revidira priseljeniške postave, da bo moglo priti v deželo več neizurjenih delavcev ali navadnih težakov.

"Če je v tej deželi poldug milijon nezaposlenih ljudi, ni posebno jasno, zakaj bi bilo treba revidirati priseljeniške postave v namenu, da se odpmore "pomanjkanju" dela. Organizirano delo dežele izjavlja, da nimajo oni, ki zahtevajo razveljavljanje vseh omejitev, glede priseljevanja, nobenega drugega namena, kot dobiti ceneno delo za svoj lastni dobiček, brez vsakega obzira za širše interese dežele.

"Tekom preteklega leta se je izkazalo, da ima postava, ki določa kvote priseljevanja, številne napake. V celem pa se ji je posrečilo doseči namen, v katerem je bila sprejeta, da namreč omeji število inozemcev, prihajajočih v deželo iz plemen in narodov, katerih ni lahko asimilirati. Dežele severne Evrope, iz katerih je prihajalo naše najbolj zaželjeno priseljevanje, niso poslate v preteklem letu številna izseljencev, katere bi lahko pripustili na temelju sedaj veljavljne priseljeniške postave.

"Oni delodajalci, ki skušajo sedaj dobiti ceneno delo, bi morali razmišljati še o drugih straneh vprašanja ter ne le o svojih lastnih finančnih interesih. Pomisljijo naj, v kakšnem stanju se nahaja sedaj Evropa in v kakšnem stanju so se nahajale tekom zadnjih par let dežele, iz katerih morejo v glavnem pričakovati ceneno delo, katero si žele. V vseh teh deželah so se vršile revolucije ali pa preobrati, ki so mejili na revolucije. V vseh teh deželah so bili resno ogroženi stari temelji socialnega in političnega življenja. V številne teh se je zagrizel rak boljševizma, čeprav ne kot organizirano gibanje, pa vsaj kot nazor. Delavci, ki bi prišli semkaj sedaj iz teh dežel, bi bili seveda povsem različni od njih rojakov, ki so prišli semkaj pred eno generacijo. Manj dostopni so in gotovo malo pripravljeni vzeti vse, kar se jim nudi, ne da bi stavili vprašanja. Velik del teh priseljencev bi se spojil z najbolj radikalnimi organizacijami dežele. Njih asimilacija v narodno življenje bi bila težka, če ne povsem nemogoča naloga.

"Problem, da se ima vedno na razpolago zadosti delavskih sil, ne smemo rešiti potom neomejenega priseljevanja, kadarkoli je industrijam težko dobiti težake in neizurjene delavce. Na primeren način ga je mogoče rešiti le potom korenite reorganizacije gotovih industrij, kot naprimer premogarske, ki je sedaj preobljudena. Če bi reorganizirali premogarsko industrijo na znanstveni bazi, bi lahko opustili nekako 200,000 za delo v drugih strokah in poklicih."

(Z izvanjantje tega članka se sicer ne stinjamo v polni meri, a je zanimiv, ker kaže, na kako zaviti in prebrisan način znajo kapitalistični listi varovati interese kapitala, čeprav lopnejo včasih navidezno po njem. Novi duh, ki je zavel preko sveta, ne bo prizanesel niti Ameriki, kljub vsem nasprotnim trditvam pristašev starega reda.)

Razne vesti.

Dobro jo je izvozil.

Benjamin Disraeli, sloviti angleški minister, je bil leta 1876. povšan v lorda Beaconsfield in obenem poklican iz gosposke zbornice v hišo lordov. Kakor je skoro povsod, je tudi na Angleškem vpoklic v gosposko zbornico nekaka penzija in nobeden ga ni vesel. Kmalu potem se snide z nekim drugim članom hiše lordov. Ta ga vpraša, če je zadovoljen z novo častjo. Disraeli reče: — Po vem vam samo, da se zdim sam sebi bi mrtev ali živ pokopan; — tedaj pa opazi na obrazu svojega tovariša nezadovoljnost, se hitro popravi ter nadaljuje z visokim, vzvišenim glasom, sladko se smeje: — in v deželi blaženih.

Šepal sem.

Znani francoski kardinal in diplomat Talleyrand je precej šepal. Bil je zvest služabnik Napoleona, a ga je takoj zapustil, ko je temu ugasnila zvezda sreče. Najbolj čudno se je zvil takrat ko je po bitki pri Lipskem pribežal Napoleon v Pariz, preden so prišle tja zavezniške armade. Ni vedel, kaj bi naredil. Vedel je, da z Napoleonom ne bo več dosti čisto zapustiti ga pa še ni smel. Pozneje enkrat mu je hotel nekdo očitati to neznačajnost in ga je vprašal: — Kaj ste pa delali takrat, preden so prišli zavezniški v Pariz? — Šepal sem, — je bil točni odgovor.

Iz Slovenije.

Stavka v Ljubljani.

V Polakovi tovarni za usnje je izbruhnila stavka delavstva. Kot vzrok se navajajo mezdni spori.

Vprašanje poštini odpravnikov (ekspedientov)

tvori eno najzastopnejših poglavi v žalostni historiji naših javnih namestencev, tako piše "Jutro". Kakor je podoba, je poštena uprava nane sploh pozabila in jih molče črtala iz vseh živčnih bitij. V vsaj dolgi dobi od 1. julija 1919 do danes jim je povisala prejemke samo enkrat (1. oktobra 1920), od takrat nič več: izpuščeni so bili pri vseh regulacijah in povisanih prejemkih, izpuščeni so tudi iz najnovejše navedbe ministrskega sveta o dražinskih dokladah za neukazno pošto esobje. Pošto ministrstvo jih nima več v svojih inventarjih. Saj za tako navne gospode v ministrstvu ne moremo imeti, da bi mogli misliti, da živ odpravnikov lahko s plačami, kakršne so imeli pred dvema letoma. Skrajni čas je, da poštena uprava izjavi, kaj pravzaprav misli. Ako na odpravnike se reflektira, naj jih plača tako, da bodo mogli živeti, drugače naj v Sloveniji zapre onih 154, ki jih vodijo odpravniki. Tako ne gre več dalje.

Povratek vojnih vjetnikov.

Med zadnjimi javljenimi vojnimi vjetniki iz Rusije so med drugimi slednji: Adolf Dostal, pravnik, podporočnik, Ljubljana; Vilko Lukas, sanitetni narednik, trgovec, Ljubljana; dr. Milutin Spasovič z ženo in otrokom, Andrej Jevčev, dr. Ilija Bijačević, Cetinje; podporočnik Slavko Stričević, učitelj iz Bačke. Vojni vjetniki so odšli 12. nov. iz Maribora domov.

Zahvala generala Dokića.

Pokrajinski namestnik Ivan Hribar je prejel od generala Dokića, ki se je te dni odpeljal iz Ljubljane na novo službeno mesto v Srbiji, nastopno brzojavko iz Beograda: "Vam in bratom Slovencem se pristočno zahvaljujem za slova. Moje službovanje v Ljubljani mi bo ostalo v spominu kot najlepša dela moje vojske službe. Živeli bratje Slovenci! — General Dokić.

Izpremembe v državni službi.

Folkovnik in rezervni Etlbin Ravnihar je imenovan za poveljnika iz upravitelja državne zbirčarne na Selu v 7. činovnem razredu državnih uradnikov.

Dežavni živinozdravnik Vojteh Brabalek je premeščen iz Kozjake okrajnemu glavarstvu v Celju, ter dodeljen v službovanje pri veterinarskem referatu.

Porotne obravnave v Celju.

odpadejo najbrže tudi v decembrskem terminu, ker je doslej pre malo slučajev, da bi se izplačalo sklicati porotno zasedanje. Redek slučaj, da v okolici celjskega okrožnega sodišča se trikrat zaporedoma ni porote.

Uradniška stavbena zadruga.

V Mariboru se je ustanovila gradbena zadruga državnih namestencev "Svoj dom". Občnega zbora, ki se je vršil v dvorani okrajnega glavarstva, se je udeležil tudi župan Grčar z več obč. svetovalci in za gradbeno akcijo ravnatelj Križnič. Zadruga deluje znaša 1000 Din. Predsednik odbora je fin. svetnik dr. Valjavec.

Celjski aprovizacijski odbor.

je imel svoje drugo sejo, v kateri se je vršila debata o cenah pri mesu. Sklenilo se je znižati govedino od 56 na 54 kr prve vrste, telatino pa od 64 na 62 Kr. V mestni klančnici se je pričelo s poskusnim klanjem. Zadruga mesarjev je povabila člane aprovizacijskega odbora, da se udeležijo nakupa živine v Laškem. V mesnici se bodo po tem sami prepirali, kako je napetost med nakupom in prodajo ceno in tudi gotovosti, li odgovarjajo sedanje cene dopustnemu čistemu dobičku. V Celju je še mnogo mesarjev-šušmarjev, ki nakupujejo živino od prekopovalcev, kar seveda tudi podraža meso. Teh zadruga ne bi smela ščititi.

Jenketovo pekarno v Ljubljani prevzame z novim letom Viljem Bizjak, družabnik trditve V. B. z jak in drug v Rogoški Slatini. Ta trditve uživa velik sloves zbog njenega finega pečenja, zato Ljubljane veseli, da bodo imeli pekarno, ki bo izdelovala res prvo-

vrstno pecivo ter s tem zadostila obči potrebi.

Občinsko gerentstvo v Libeličah.

Za občinskega gerenta v Libeličah na Koroskem, ki so porodom razmejitve z Avstrijo nedavno bile združene z Jugoslavijo, je imenovan Janez Stander, bivši župan in posestnik, za priseljenika gerentskega sveta pa posestnika Ivan Veržun, Ignacij Uranšek, Janez Stana, Boštjan Vernekar, Janez Srebotnik, Peter Ring in Janez Slebnik, vsi v Libeličah, ter župnik Josip Rozman v Črnečah.

Uboj.

V St. Rupertu nad Laškim je bil v pretepu ubit posestnikov sin Janez Zeme. St. rizec Vrbovšek je pobegnil preko meje v Avstrijo.

Opljen železniški vagon.

Neznani zlikovci je na postaji Berovo vlomil v železniški vagon ter odnesel ovoj suknenege blaga v vrednosti 4855 Din. Ovoj je bil naslovljen na spedijsko tyrdko R. Ranzinger v Ljubljani. Ogorjal pa ga je trgovec Branko Gjorgjevič v Vukovaru. Pri tej priliki je zmanjkalo tudi bale suknenege blaga v vrednosti 26,000 Din, ki je bila naslovljena na ljubljansko tyrdko Rosman & Tschurn.

Zasačena tihotapka.

Rozu Zlobec iz Maribora se je peljala v Trst z namero, da prenese v Italijo 10,000 Din, katere je imela zašite v klobuku. Pri reviziji so našli v klobuku skrito svoto ter denar zaplenili. Razen potnega lista je imela Zlobec tudi italijanske potne listine.

Pustolovčeva smola.

Nedavno tega je bivši finančni pripravnik Ivan Trbižan zaradi številnih dolgov, ki jih je napravil lahkomišino po raznih lokalih, pohignil čez mejo in živel potem nekaj časa na Notranjskem in Gorisškem kot pravi pustolovec. Dne 10. novembra se je pojavil v Planini pri Vipavi, kjer je ukradel postojniku Antonu Novaku 2200 lir in krenil nato v Ljubljano. Tu se je elegantno oblekel in se pripravil na poset k svoji ljubici na Pragersko. Imel pa je smolo. Ko je namreč hotel stopiti v vlak, ga je naenkrat zgrabila roka pravice in napravila konec njegovemu pustolovski življenju.

Narodna čitalnica v Škofji Loki je slavila letos 60letnico svojega obstoja. V proslavo tega pomembnega dogodka se je vršil v nedeljo 19. novembra občni zbor Čitalnice v Škofji Loki, zvečer pa istom predstava stare čitalniške veselice "Zupanova Micka".

Ostavka na notarsko službo.

Minister pravde je sprejel ostavko notarja Josipa Snodēja. Zaradi tega je višje deželno sodišče razrešilo imenovanega notarja notarske službe z dnem 15. nov. t. l.

Trgovski gremij za celjsko okolico.

Te dni se je ustanovil trgovski gremij za celjsko okolico. Za načelnika je bil izvoljen Viktor Pilič, trgovec v Zalu.

Oboževalci drev.

Cingalezi v notranjosti Celjona (Azija) se ne brigajo za zdravila belega moža. Mislijo, da so za njihovo zdravje odgovorni dihovali v drevju. Če jih napade bolezen, okrase deblo drevesa s svetlim zakurjenim ognjem, v katerega mečejo jasmin ter žrtvujejo mlado kozo. Mi tukaj v Ameriki ne častimo drevca na tak način. Teda v časti jih imamo vseeno, toda mi uporabljamo njihovo sklerio ali liste ter jih devame v naša zdravila. Sestavine Trinerjevega Grenkega Vina spadajo poplona in kraljestvo rastlin. To zdravilo, ki je nenadkrljivo zoper slab tek, zaprtje pline v črevesju, glavobol, splošno oslabelost in podobne želodčne ne-rede, ne vsebuje nobenih kemikalij. To je izborno zdravilo, neobhodno potrebno, da boste dobre volje za praznike. Vsak lekar ali prodajalec zdravil ima Trinerjevo zdravilo v zalogi. Ali imate Trinerjevo Stenski Kolesar za leto 1922, izborno umetniško delo? Če ne, pošljite 56 za poltrije pošiljalnih stroškov na: Joseph Triner Company, Chicago, Ill.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE!

(Advertisement)

Peter Zgaga

V listih sem zasledil čudno poročilo: da je zmaga pri ljubljanskih občinskih volitvah stranka, kateri se pravi "Stranka delovnega ljudstva".

Nevedoč kaj je to, sem razgrnil pred seboj vse slovenske liste iz zadnjih par tednov, čital sem in študiral ter prišel slednjič do zaključka, da bo treba na ljubljanski univerzi odpreti novo fakulteto, na kateri bodo možje-učenci predavali in razlagali vedežnim poslušalcem o spočetju, razvoju, rojstvu in umiranju strank na Slovenskem in v Jugoslaviji sploh.

V Ameriki imamo tri poglavitne politične stranke: demokratično, republikansko in socialistično. (V zadnji odločajo slovenski socialisti. To je rečeno mi-mogrede in po "Proletariu" posneto.) Pa se s temi tremi človek na jasno ne pride.

Toda v Jugoslaviji je drugače. Tam je toliko strank, kolikor je lemenarjev v Šentklavju, ministrov v Belgradu in socialistov v fraku. I bet my life — dosti jih je!

Poskušal jih bom naštet, tako kot sem iz listov izvedel, četudi sem sam nekoliko navrgel in svojevsemno pridjal.

"Stranka delovnega ljudstva" sestoji iz klerikalcev in komunistov. Klerikaleci so modri možje. Ker jim rimski papež ne da dovolj podpore, so se zvezali s ustaš petrograjskega političnega poglavarja. In komunisti so bili takoj zat ozvezo, ker so žegna v obli meri potrebni.

Druga stranka je "Jugoslovenska Zajednica".

V nji se je zbralo vse, kar zna čez farje zabavljati in lizati Belgradu pete.

Hribar in Tavčar sta v nji. In dobrodošli so ji vsi bivši mežnarji in cerkni ključarji, ki zamo-rejo vsled ljubosumnosti izpričati, da je bila ta ali ona deklina v farovžu čez noč.

Precejšnjo ulogo igra tudi kmečka stranka.

To poljubno ime si je naredla vsledtega, ker se je njen prvi predsednik pisal Kmet. V nji so veleposelniki, bivši avstrijski junkerji in ljubljanski advokati, ki vodijo jezične pravde za naše "dobro kmečko ljudstvo" ter sesajo iz njega kolikor pač morejo izsesati.

Važen faktor so takozvani "mladini". V ta tabor so se zbrali vsi oni liberalci, ki nočejo, da bi bil Tavčar predsednik liberalcev.

Značilno pri njih je to, da prave liberalce, Tavčarjeve pristaše, bolj sovražijo kot pa vsi klerikalni svoja.

Nadalje imamo "Zvezo katoliškega ljudstva", ki ne hodi v cerkev, ampak se imenuje tako samo vsled tega, ker nese.

"Radikalni komunisti" so ljudje, ki zabavljajo čez kapitaliste in čez delo. Njim je vsak, kdor dela, "buržuj" v pravem smislu besede.

Križ božji, in koliko je še teh strank! Učitelji so v svoji, državni oficijantje prvega rzareda imajo svojo, stare device svojo in barabe v Mestnem logu so organizirane.

Uboji slovenski narod, ki te tako ustrajno zastopajo, pa niti eden izmed zastopnikov ne "zastopi" tvojih želja.

Velika Blaznikova**Pratika**

(s tremi milicij.)

Cena s poštnino ... 20c
25 pratik \$3.75
50 pratik 6.50
100 pratik 12.00

Slovene Publishing Co.

82 Cortlandt Street New York

Dobro se tudi pri zastopnikih

glas Naroda.

Jugoslovanska**Katoli. Jednota**

Ustanovljena 1. 1898

Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD v ELY, MINN.

Glavni odborniki.

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 18th St., Cleveland, O.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 108 Pearl Ave., Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH FISHER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik neizplačanih smrtin: JOHN MOVERN, 413 — 12th Ave. East, Duluth, Minn.

Vrhovni zdravnik.

Dr. JOSEPH V. GRAHEK, 343 N. Ohio Street, N. E., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

ANTON ZBAŠNIK, Room 206 Bakewell Bldg., cor. Diamond and Grant Streets, Pittsburgh, Pa.
MOHOR MLADIČ, 1334 W. 18 Street, Chicago, Ill.
FRANK SKRABEC, 4822 Washington Street, Denver, Colo.

Porotni odbor.

LEONARD SLABODNIK, Box 460, Ely, Minn.
GREGOR J. PORENTA, Black Diamond, Wash.
FRANK ZORICH, 6217 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Združevalni odbor.

VALENTIN PIRC, 788 London Rd., N. E., Cleveland, O.
PAULINE ERMENC, 639 3rd Street, La Salle, Ill.
JOSEF STERLE, 404 E. Mesa Avenue, Pueblo, Colo.
ANTON CELARC, 538 Market Street, Waukegan, Ill.

Jednotno uradno glasilo: "Glas Naroda".

Vse stvari tiskajo se uradnih zadev kakor tudi denarne politizave naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse politizave naj se pošilja na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolnišnica spisevala naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom na obilen pristop. Kdor čeli postati član te organizacije, naj se zglasi tajnika bližnjega društva J. S. K. J. Za ustanovitve novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi s 5 člani ali članicami.

Iz Jugoslavije.**Poslanik Begumil Vošnjak.**

Iz Beograda poročajo: Naš pri-ski poslanik dr. Begumil Vošnjak (Slovenec) je naprosil za enome-sni dmpst, tekem katerega bo rešeno vprašanje spremembe na-praškem poslanstvu. Dr. Vošnjak se ne namerava vrniti v Prago. Stavljen bo na razpolago ministru-zanimjih zadev.

Prvi ženski sodnik v Jugoslaviji.

Na zagrebški univerzi je lani promovirala gđ. Mara Winter za doktorico prava. Mlada doktorica je potem prosila za avskultantsko mesto pri zagrebškem sodišču.

Dolgo, dolgo ni bilo nobene rešitve. Mnenja o namestitvi ženskega sodnika so bila različna in prošnja mlade doktorice je končno romala v Beograd na odobrenje ministra pravde. Iz Beograda je prišel te dni načelni odlek, da ne more biti v farovžu čez noč. Precejšnjo ulogo igra tudi kmečka stranka. To poljubno ime si je naredla vsledtega, ker se je njen prvi predsednik pisal Kmet. V nji so veleposelniki, bivši avstrijski junkerji in ljubljanski advokati, ki vodijo jezične pravde za naše "dobro kmečko ljudstvo" ter sesajo iz njega kolikor pač morejo izsesati.

Plemenita oporoka v korist vojnim invalidom.

Beograjski industrijalec in bivši rezervni kapitan Nikola Mesarović, ki je te dni umrl, je zapustil oporoko v kateri je nasklonil vojnim invalidom nad milijon Din. O-stale premeženje pa svoji rodbini. Res plemenita oporoka bogataša, ki je bil deloma tudi sam invalid.

Za pobijanje trahoma.

Kakor razlaga zdravstveni od-sek, se z novim letom otvori v Ča-koven šola, v kateri se bodo iz-obraževali sestre za pobijanje tra-homa izročil sodišču v Zagrebu.

Železniška nesreča v Slavoniji.

Na pragi pri Novi Bukovici se je prihodila železniška nesreča, ki le po naključju ni zahtevala člo-veških žrtve. Ko je tovarni vlak vozil preko mosta pri Novi Buko-vici, zlomile se se traverze mostu in sedem zadnjih vagonov je pad-lo v globino. V vagonih se je na-hajal pesek za naspajanje, vsled česar škoda pač ni velika. Kmalu nato je prišel na kraj nesreče o-sebni vlak iz Zagreba. Vlak je mo-rjal pred porušnim mostom usta-viti ppetniki pa čakati na odprti pregi do dveh ponedelj, ko je pri-spel vlak iz Osijeka. Potniki so prestopali iz vlaka v vlak.

Gozdar ustrelil 11letnega dečka.

Mljo Volček, 11letni sin čevlar-skega mojstra v Podusedu, se je nahajal z nekim tovarišem v gozdu. Gozjak, ki je last grofice Jelatić, Gozdar Josip Kučić, ki je bil mna-ga, da dečka kradeta les, je začel streljati. Zadel je Volčka v hrbet tako nevarno, da je deček kmalu nato izdihnil. Njegov tovariš pa je tekel domov ter obvestil čevlarja o nesreči. Oziški narednik je se isti večer aretirial gozdarja ter obračeval sestre za pobijanje tra-homa izročil sodišču v Zagrebu.

DENARA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

se potom naše banke izvršujejo zanesljivo, hitro in po nizkih cenah.

Včas se bile naše cene sledeče:

Jugoslavija:

Raspoklita na sadnje pošte in isplačuje "Kr. poštni čekovni urad in "Jadranska banka" v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Kranju, Celju, Ma-riboru, Dubrovniku, Splitu, Sarajevu ali drugod, kjer je pad sa hitro isplačilo najugodnejše.

300 kron	\$ 1.10	1,000 kron	\$ 3.40
400 kron	\$ 1.45	5,000 kron	\$ 16.50
500 kron	\$ 1.80	10,000 kron	\$ 32.00

Italija in sosedeno ozemlje:

Raspoklita na sadnje pošte in isplačuje "Jadranska banka" v Trstu, Opatiji in Zadr.

50 lir	\$ 3.10	500 lir	\$ 27.00
100 lir	\$ 5.80	1000 lir	\$ 53.00
300 lir	\$ 16.50		

Za pošiljave, ki presegajo znesek dvajsetisoč kron ali pa dvatisoč lir dovoljujemo po možnosti še posebni popust.

Vrednost kronam, dinarjem in liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Računamo po ceni onega dne, ko nam dosepe poslani denar v roke. Glede izplačil v ameriških dolarjih glejte poseben egias v tem listu. Denar nam je poslati najbolje po Domestic Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street New York, N. Y.

Glavno zastopništvo Jadranske Banke.

(Advertisement)

Moč molitve in trpljenja.

I.

Jandre in Jure Veselič sta bila brata. V Adlešičih, v zapuščenih belokranjski vasi, tam nekje na koncu sveta, sta storila prvi greh: bila sta rojena pod slavnato streho. Njiju starši so živeli skromni-mi svojimi sadovi, z drobnim krompirjem in jarim žitom. Da je bila kaj masti in za Božič košček mesa pri hiši, sta zredila oče in mati vsako leto dvojce svinčet, suhih in ščetinastih. Eno so zaklali za doh, drugo so prodali v Črnomlju ali v Karlovcu, da je bilo nekaj grošev za davkarijo in za druge kriče potrebe. Zakaj četudi je brila skozi razbita okna pozimi v nizko in tesno sobo ledena burja, da je malome zmrazovala sapa pred nosom, je bilo vendarle treba prej odšteti denar za davkarijo nego zakupiti kruha. Sicer bi prišel mož, strog in trd, in bi prodal edino kravico, ki je vendar nadoljila tuintam keblcio mleka, da je bilo otrokoma časih kaj priboljške.

Tako je stala precej pri rojstvu ob Jandretu in Juretu mrzla skrb; najprej ob Jandretu, potlej ob Juretu, zakaj Jandre je starejši in Jure mlajši; nekaj let leži med njima, košček žalostnega življenja.

Kar pomnijo ljudje, ni bilo pri Veseličevih v Adlešičih nikdar vselega življenja. Odnedkaj, tja od sivih, davnih let se je ovijala okolo tega, neveseliga življenja moreča skrb Jandre ko trnjeva krona. Molili so in delali kakor nema živina, a nikdar ni hotelo biti bolje. Milijon vzdihov je že vzplavalo proti nebu, nebroj žuljev je že pripelo trpljenja na dlan, toda nikdar ni hotelo biti bolje: kakor da so Veseličevi zakleti v ubojstvu. Še solnce, ki je časih veselo in toplo plavalo nad Adlešiči, je le medlo in hladno pokukalo skozi zakajene šipe v Veseličovo hišo. Samo za trenutek se je ozrlo tja v zatohli stan, potlej pa je precej odplaval naprej gret in osrečevati vsele in zadovoljne ljudi. — Pri Veseličevih ni bilo nikoli gorkega solnce: leto in dan je bilo pri njih žalostno in hladno....

Od nedeljav popoldne, po večernicah, ko so se drugi možje zbirali na vasi, je posedal stari Veselič po hiši: zdaj v tem kotu, zdaj v onem. Roke je upiral na kolena in glavo na roke. Bilo ga je videti, kakor da je zlezel na kup, pritiskan od skrbi in obupa. Za možem je stopala žena. Tudi ona je posedala zdaj v tem, zdaj v onem kotu. Govorila nista. Molče sta se umela. In krenila sta ven, na polje, na zelene travnike. Tam kaj sta pasla Jandre in Jure domačo kravico, ki je hlastno mulila posušeno travo. Dečka nista bila kakor drugi pastirji, ki mečejo klobuke v zrak in poskakujejo za njimi, kakor da se jim hoče s pticami v višavi in z metulji v daljave: Jandre in Jure sta mirno in tiho posedala ob grmih, ob trnjavih ograjah, kakor da sta pri-rasla k tej zapušeni grudi — dva veneča evetova na široki pustini.

Sosedje so prihajali mimo in vabili Veseliča: "Pa bi stopil z nami v krčmo, da se ne posušiš!"

A stari Veselič je mignil z rameni, iztegnil desnico proti vabilcem in pomencel s kazalcem in palecem, češ: "Nimam prijatelji, ne morem!"

In sosedje so prihajali in odhajali in govorili, da vse Veseličeve ubije delo, da jih ogleda večna skrb do samih kosti.

II.

Takrat pa je bilo pri Veseličevih najlepše, ko sta šla Jandre in Jure prvokrat k izpovedi in k obhajilu. Takrat je bil velik praznik v Veseličevi hiši. Stari je kupil nekoliko apna, si napravil iz njega belilo in pobelil hišo zunaj in znotraj. Mati je sešila sinova nove hlače in novi srajci. Neki ujec iz daljnega kraja, tam nekje od Zagreba, je poslal dečkoma nova slavnika in lepe, rumene cipele. Prijazen odsev nedosegljivega bogastva je zatrepal v ubojstvu Veseličeve hiše in jo napotil za trenutek s skromnim, a neizrečeno lepim blaskom....

Preden pa sta odšla Jandre in Jure v cerkev, da se izpovesta svojih grehov, sta vprašala mami-co: "Kaj se pa naj izpoveva pri izpovedi?"

Mati pomislila nekaj hipov in pravi: "Da sta bila lačna, recita, pa da nista kradla sosedovih je-bolk, recita, da sta rajša trpela glad, recita, nego da bi žalila ljube Boga, recita!"

Materi se je tresel glas, kakor bi se solza raztapljala po njem: vanjo sta gledala dva para čistih in nedolžnih oči tako lepo in zaupno, tako vdano in odkrito-srečno, da je bilo dobri materi hi-poma nepopisno sladko pri duši. Vse te oči so se zlele in potopile dušo v dušo: vse so bile čiste in Bogu prijetne....

In ko sta se vrnila iz cerkve domov, se je zdela starima, da gre svetloba pred njima, svetloba za njima, svetloba ob njiju. Razlila se je po domovanju v vsi mehki dobroti. Takrat je bilo lepo pri Veseličevih. Popadali so na kole-na in molili v pozno hoč. Stara dva sta se bila tako potopila v molitve, da nista niti opazila, da sta Jandre in Jure zaspala. Njiju usta so nehala šepetati, a njiju diši-ci sta se dvignili kakor ptice v višave, kakor metulji v daljave: izprehajali sta se po cvetočih li-vadah višav nebeskih....

Pozneje je pa šlo zopet vse po staršem — da, še huje je bilo od dne do dne. Stara dva sta začela pokajševati, noge so prihajale čimdalje težje in trše, in roke so omagovale bolj in bolj, kakor da je izpit iz vseh kosti mozeg. Najprej je legel oče in umrl, čez nekaj mesecev je pa legla mati in umrla. Oba sta zaspala, kakor bi upihnila luč. Oba sta se posušila od kože in kosti. Jandre in Jure sta spravila stariše k počitku. Že ne kaj časa prej sta posekala edino smreko, ki je rasla za hišo v me-ji, in jo dala razžagati, da bosta z deskami prekrila streho. Sedaj je pa zbil mizar iz teh desek dvo-je rakev: tako bosta stara počila vsaj v domačem lesu, ki je pil sokove iz domače zemlje. Čo jima ni nič drugega dala ta ljuba domača zemlja, vsaj drevo jima je vzredila, ki je jima sedaj po-slednje bivališče. Streha lahko čaka, samo da imajo starši dostojne rakevi! Ko je umrl oče, je tarnala mati in vila roke, a Jandre in Ju-re nista niti ob očetovi niti ob ma-terini smrti točila solz. Nista mo-gla, pa nista mogla. Kakor bi nji-ma kamenja naložil na srce, tako ju je nekaj tiščalo v prsih. Dajala sta za maše in molila sta, da bi se skoro izmolila. Rajša bi ne je-dla, samo da so brali maše, zakaj sosedje so govorili, da hodijo po-noči ob Veseličevi hiši bele pri-kazni. Plazijo se kakor sence in rastejo in rastejo in se nižajo in izginjajo. Stara dva sta to, išoč poka.... Najbrže nista izmolila vsjer molitve, izželela vseh želja, izplakala vseh solza, zato morata hoditi nazaj, da dovršita mrtva, kar sta zamudila živa. Zato je bi-lo čuti, kako vzdihujejo in izteza-jo dolge, suhe, koščne roke ti-te prikazni vsako noč, kadar jih dvigne mogočna sila iz tesnih gro-bov.

III.

Jandre in Jure sta gledala vsa-ko noč, opolnoči, skozi okna, a nikdar nista opazila ničesar. Če je bila črna noč, je bilo temno ve-daleč naokrog: nič belega ni ho-telo priti, nič svetlega! Če je bila mesečna noč, je bilo vse svetlo, vse, vse, vse — cerkvice in križi in grobovi, samo sence hiš in dre-ves so ležale leno in mirno po po-kojnih tleh — nič živga ni hotelo priti, nič znanega in dragega! A Jandre in Jure sta si tako iskreno in iskreno gledala, da sta se enkrat videla, oče in mati!"

In dajala sta za maše in molila in trpela!

Rasla sta v trpljenju in pomanj-kanju, pa je prišlo Jandretu na um: Kaj, ko bi šel po svetu? Ve-lik je, pravijo, in bogat, pravi-jo....

(Konec prihodnjic.)

Strašna beda ruskih profesorjev.

Poroča P. Sorokin profesor na petrograjskem vseučilišču.

Odhajam k predavanju. Večer je. Nikakih predavanj ni podne-vi, kajti dijaki se morajo učiti, kuhati, prati, stekati od ene stvar-i k drugi in tudi opravljati — "prisilna dela". Moje predava-nje bo trajalo od osmih pa do pol-desetih. Približam se vseučilišču. Grem naravnost v poslopje prej-šnjih dijaških spalnice.

Na vseučilišču nimam človeka kaj iskati. Niti ene žive duše ni v dol-gih koridorjih ali številnih učnih dvoranah in razredih. Vse so pra-zni in mrtvi. V poslopju ni kur-jave. Bolj mrzlo je znotraj kot pa zunaj na cesti. Nemogoče je ostati tam dve ali tri ure, poseb-no dijaki. Sploh pa nihče ne pre-dava tam. Sempatam greste-tja ter hodite po praznih korido-rjih, kjer vise še vedno po stenah stare objave dijaških organiza-cij in društev. Bolje je, ne iti tja, kajti to le odpira stare rane. — Le na koncu glavnega koridorja, v knjižnici, je še vedno ostala is-krva življenja. Tam so nastanjeni uadi, uredniški prostor, zaklad-nica, knjižnica in tujak se vrši tudi nekaj predavanj. Med knji-gami ter veliko množico ljudi, je nekoliko bolj gorko.

Na dvorišču vseučilišča vlada tema. Vseučilišče je mrtvo. Le v nekaterih oknih zavoda za fizi-ko je videti svetlobo. Tam je ne-liko boljše. Profesor Kvolson je vsled nekega čudeža dobil ne-liko petroleja in včasih se mu celo posreči dobiti elektriko. — Srečen človek!

Sopihajoč stopim v poslopje spalnice. Otisam si pot v drugo nadstropje ter stopim v preda-valno dvorano. Ista tema. Čujem pa, da je v dvorani dosti ljudi. Sežem po stolu na odru ter pri-čem predavati. Ne vidim svojega poslušalstva in tudi ono me ne vi-di. Prava prostozidarska inicija-cija. Izprva sem se slabo počutil v tej temi, a sedaj sem se že ne-liko privadil. Prišel sem me-morizirati statistike in potrebne letnice. Kljub vsemu pa mi po-gosto uidejo iz spomina. Ob ta-kih prilikah se moram opravičiti pred dijaki. Včasih dobim od ka-kega dijaka majhen košček sve-če. Z veseljem bi mi pomagali, a sami nimajo ničesar.

Ti dijaki so izvanredni ljudje. Sedeti celo uro ali uro in pol v mrazu, ni lahka stvar. Zame je lažje. Jaz predavam ter maham z rokama. Razgreje me moje pre-davanje. Za dijake pa je stvar te-žavnejša. Sempatam, a zelo red-ko kdaj, izgubi kak dijak potr-pljenje ter prične z nogami tolči ob tla, da se nekoliko ogreje. — Pravi mučeniki so to. Drugi pro-fesorji predavajo v sličnih raz-merah.

V oficijelnih statistikah čita-mo, da ima petrograjsko vseučil-išče sedaj vsled mogočnih napa-rov vlade 13.000 dijakov. Mi čita-mo to ter se čudimo. Kje pa so? Na vseučilišču jih ni. Večje število kurzov je bilo opuščeni-h. Bili so opuščeni "radi odsotnosti dijakov". Normalen razred ob-staja iz petih do desetih dijakov. Platonov. Vredenski in jaz im-a-mo maksimum, sedemdeset do osemdeset dijakov. Kje pa so vsi tisoči? Nadaljna laž!

Soglasno s sklepom petrograj-skega izvršnega komiteja morajo profesorji vseučilišča ob določenih dneh razkladati s to-vornih čolnov les za kurjavo. — Imena navajajo v alfabetič-nem redu. — A do M na ta dan, N do S drugi dan itd. Določeni se morajo oglašiti na admiralitet-nem pomolu ob devetih zjutraj. Nič drugega ne preostaja kot iti.

Na določeni dan se napotim tja. Ko se približam zidu, prihajajo moji tovariši od vseh strani. Za številne je to delo nekaj povsem nenavadnega. Treba je nositi s čolna na breg hlode, ki so dolgi do tri in pol aršina (aršin je ne-kako trideset metra). Ti hlodi so mokri in težki. Glasi se, da je to delo potrebno, da se zopet us-tanovi ekonomsko življenje na-roda. Če je potrebno, ga bomo pač opravili. Zame ni posebno težko. Mlad sem in vajen dela. Žalostna pa je usoda mojih to-

varišev, posebno starejših. Vi-dim, da si ne znajo pomagati. ka-ko trgajo svojo kožo ter se pote, ne da bi kaj izvršili. Končno je njih obleka raztrgana.

Profesor X. se je izpodtaknil. Padel je ter se poskodoval. Na-daljnji si je porezal roko. Vse to pa opazuje robusten nadzornik, ki se smeje nerodnosti znanstve-nikov, ki niso vajeni te vrste de-la. Hotel sem dati duška svojim čustvom ter mu prisolil krepko zaušnico. Mi delamo do treh po-poldne. Velikanska množina e-nergijske je bila potrošena, a le malo je bilo storjenega. Dva pra-va delavca bi bila opravila to-liko kot petnajst nas. Naše obleke so raztrgane, pokriti smo z bla-tom, izmučeni in nekateri med nami so ranjeni in ohromeli. — Kot nagrado dobimo četrť funta kruha, in kakšnega kruha! Vse to je potrebno za zopetno usta-novljenje ekonomskega življenja naroda. Dolgo naj živi modra vlada ter načelnik Petrograda, Zinovjev!

Napotim se domov, ves izmu-čen. Doma moramo kuhati hrano če je kaj živil. Kuhati, če je kaj kuriva. Pogosto ni niti ene niti druge stvari. Ko opravite vse to, je čas iti k predavanju. Ko se vrnete od predavanja, izveste, da ste prišli na vrsto kot čuvaj pr-vatih. Določen sem za stražo od dvajsetih do treh.

Z vseučilišča se vrnem domov ter grem spat. Nobene luči ni. — Če človek ne more delati druge-ga, gre spat. Ta tema je bolj stra-šna kot mraz in tudi hušča od la-kote. Človeka naravnost duši, o-tila vsak napor ter onemogoča delo. Edina rešitev je torej spa-nje. Nemogoče pa je spati od še-štev popoldne pa do desetih zju-traj. Le ležite v postelji ter mi-slite sedaj na to, sedaj na ono stvar. Veseli vas torej, če imate zvečer predavanje. Skrajša nam-reč to mučno ležanje v postelji. Ne živimo kot medvedje, pač pa prezimujemo v neke vrste polu-zavesti. Nobenega zla pa ni, ki bi ne vključeval tudi nekaj dob-rega. Tako ležanje v postelji oh-ranja energijo in v času lakote je izvrstno sredstvo odpornosti.

Opolnoči sem odšel k vratom. Dobil sem ključke od mojega pred-hodnika. Cesta je bila temna in mrtva. Le sempatam je pridrel mimo kak avtomobil ali je počil v daljavi strel. Mrtvo mesto. — Nobenega opravka nisem imel, in lotil se me je dolgčas. Prišel sem hoditi pred hišo gor in dol ter šteti svoje korake, nakar sem se-tel na vogelni kamen ter skušal razmišljati o "višjih stvareh". Včasih sem se tudi ozrl v par raz-svetljenih oken v hiši na nasprot-ni strani ceste. Pogosto pa sem bil tudi opazovalec bolj zanimi-vih prizorov.

Poleg naše hiše je azil za de-klace. Med eno in drugo uro zju-traj se pogosto metal iz te hiše pijane mornarje. Včasih, tekot istih ur, so trkale deklice na vr-ata ter odšle noter, da se vdeleže orgij. Bile so stare komaj tri-najst ali štirinajst let. To je po-menjalo "eksperimentalno uni-čenje burjujnih predsodkov".

Ob treh zjutraj sem zbudil svo-je naslednika, mu izročil klju-če ter šel spat.

Mi umiramo — izginjamo. A S. Lappo — Danilevski, N. N. Ro-sine, A. V. Pokrovski, Kvostov, Inostrancev in številni drugi so umrli, nekateri za legarjem, dru-gi vsled lakote in nadaljni vsled "prisilnega dela". Par jih je tu-di izvršilo samomor. Manjkalo jim je sile in volje do življenja. Ubogi Inostrancev je izgledal ze-lo dolgo kot senca. Končno mu je zmanjkalo kruha, kuriva in mo-či. Ko mu je umrla žena, se je za-strupil s ciankalijem v sobi, kjer je ležalo truplo edinega bitja, ki mu je stalo na strani v veselju in težavah. Mladi se lahko ustra-ja-jo, kajti bodri jih vera v boljše bodočnost. Kaj pa naj pričaku-jejo stari, kojih življenje obsega le preteklost? Zakaj bi živeli? Težko je živeti, a še težje umreti. Ni lahko pokopati samrlega. Trije ali štirje dnevi potetejo,

Nepismenost v Italiji.

V francoski reviji L'Ecole et la Vie (Šola in življenje) je obe-lodanil Henry Goy znamenito študijo o problemu nepismenosti v Italiji. To je naroden problem, tako piše, spomin na dolgo poli-tično suženjstvo, neznosna rana na zmagoviti Italiji.

Lahko priznamo, da sledeče njegove besede niso pretirane: Ne-pismenost je takorekó splošna med prebivalstvom srednje, juž-ne Italije in otokov; provincije Puglia in Basilicata imata še dan-es več kot 80 odstotkov nepis-menih. Posebno na jugu ni šol, ali pa so nastanjene v žalostnih ba-rahah. Drugod pa imajo samo po-ene učitelja, kjer bi bili trije potrebni, tako da pride vsak u-čence samo za dve uri na dan v šolo.

Vlada je že pred vojno iskala pripomočkov, da se to stanje spremeni, toda posebne naredb-e Sonninovega zakona za dvig ju-ga niso prinesle pričakovanega uspe-ha. Morala je priti vojna, da je zblizala ljudi iz skrajnega juga in severa, in tako je nastalo v javnem mnenju spoznanje igno-rance, pa tudi zanimanje in uv-a-ževanje šolskih stvari.

Toda dogodek ekonomskega značaja je imel še večji vpliv. Le-ta 1913 je od 700 tisoč izselencev šlo 250 tisoč v Ameriko. Leta 1919 pa so Združene države za-prle vrata nepismenim!...

Problem nepismenosti je tu na mah dobil akuten značaj, po kon-gresih in konferencah se je pre-šlo k delovanju.

Leta 1920 je parlament določil 75 milijonov za otvoritev 10.000 ljudskih šol v 5 letih in leta 1922 so sklenili otvoriti 6 tisoč novih šol v šolskem letu 1922—23.

Toda treba je bilo, zanimati se za odrasle nepismene. In to so skušali zaporedoma štirje mini-stri: Berenin, Bacelli, Groce, Cor-bini. Ustanovila so se društva, ki so organizirala večerne šole za odrasle. Dosedaj so samo znani rezultati iz 1597 teh šol: od 73 tisoč slušateljev, vpisanih v za-četku, je ostalo 43.000, to je 60 odstotkov od konca šolskega leta in od teh je napravilo 34.000 na koncu leta izpit z zadovoljivim uspehom: kar je dober uspeh za kurze odraslih, ki so popolnoma prosti.

To je ena stran slike. Druge stran pa neinformirani pisec te-ga članka ne pozna. In ta je sle-deča: V slovenskih, od Italije si-loma enektiranih krajih je samo kakih 10 odstotkov nepismenih. Tu se pa trudi vlada na vse na-čine, da število zviša, s tem, da noče odpreti niti šol, ki so jih imeli prebivalci pred vojno pod avstrijsko vlado, kaj šele no-vih!...

Velika nesreča na Donavi.

V Bački Palanki se je zgodila velika nesreča, ki je zahtevala tr-ajve. Mlinarja Peter Kerl in Žer-ko Adamović sta padla s čolna preko Donave 22 centov pšenice. V čolnu se je nahajal tudi obin-ski redar Jovanović z ženo in ne-kim sorodnikom. Ko je bil čoln sredi Donave, je nenadoma nast-il silen vihar. Čoln se je kmalu na-polnil z vodo in se končno prevr-nil. Mlinarja sta se le z veliko te-žave rešila s plavanjem, dašim so ostali trije postali žrtev valov.

predno dobi človek potrebno do-volenje. Treba je tudi preskrbe-ti krsto, sami in ljudi, da zavle-čejo mrljica na pokopališče. Z ve-liko težavo smo končno našli kr-sto za K. Bila pa je prekratka. Nemogoče je bilo spraviti vanjo noge. Truplo je postalo trdo in ni ga bilo mogoče skloniti ali zviti. Prisiljeni smo bili prositi medicine za pomoč. Lažje pa smo dobili sani. Še vedno nam je preostalo nekaj moči, in vsled tega smo vlekli sani sami. Ma-ša za umrlega, pogrebne sloves-nosti, govori ob odprtem grobu, — vse to se ne slaga z redom, ki je uveljavljen sedaj. Pogreb je bil končan in molče smo se na-po-tili proti domu. Tako hitro umi-ramo, da si ne moremo zapomniti dneva smrti tega ali onega. — Smrt ima obilo dela med nami.

Raznoterosti

Nadvojvoda Friderik spravi svo-je milijarde na Madžarsko.

Z Dunaja poročajo, da je bivši nadvojvoda Friderik pred krat-kim spravił z Dunaja na Madžar-sko različne svoje dragocenosti in denar v vrednosti več milijard na Madžarsko. Z enim avtomobi-lom se je odpeljal v Budimpešto 80 zabojev, polnih zlatega denar-ja, srebrnega jedilnega orodja in gobelinov. Vse te reči je imel spravljene v neki banki. Baj je plačal davčni oblasti nekatere zne-ske, na kar so ga pustili, da je svoje zaklade odpeljal na Ma-džarsko. Pri odpravi so bili na-vzoči detektivi in davčni urad-niki.

Meja med Rumunijo in Jugo-slavijo.

Mnogo pripovedk se je razvilo o tem, kako se določajo meje med posameznimi državami. Sedaj po-ročajo nemški listi, da so jugoslo-vanski vojaki v kraju Nagisele na Sedmograškem začrtali mejo na neki hiši, ki stoji baš v mejni črti. Vojaki so splezali na stre-ho, odstranili nekaj opek in vta-knili v streho barvani kol, ki po-meni, da je le na eni strani Ru-munija, na drugi pa Jugoslavija. Gospodar in gospodinja spita v prostorih, ki spadajo v Rumuni-jo, otroci spe v drugem delu hi-še, v Jugoslaviji.

Zastopnik.

Kakor Napoleon se je tudi Henrik IV. rad šilil in norea de-lal. Tudi najbolj resnih ljudi ni pustil pri miru; zato jo je pa tu-di včasih skupil. Bassompierre je bil francoski poslanik na špan-skem dvoru. Prišel je za par dni v Pariz. V veliki družbi mu reče Henrik: — Povejte nam, kako ste prišli v Madrid. — Jaha! sem na prav lepem osličku. — Izvr-stno, velik osel na majhnem oslu. — Gospod, zastopal sem vaše ve-ličanstvo.

Nekoč pelje Henrika kmet čez Loiro. Brado je imel črno, lase pa že sive. — Kako je to, — vpraša Henrik. — Čisto navadno, la-sje so dvajset let starejši kakor brada.

Špartanski odgovori.

Povabili so Špartanca na obed, odklonil je in sporočil: — Ne maram tuje pameti!

Drugi Špartanec je videl tujca, ki je nabiral darila za bogove. Rekel mu je: — Ne maram bo-gov, ki so revnejši od mene.

Tretjega Špartanca je vprašal tujec, stoječ na eni nogi: — Ne verjamem, da bi mogel ti toliko časa vzdržati kot jaz. — Šparta-nec: — Jaz sicer ne, a vsaka gos-ti lahko napravi to uslugo.

— Zakaj imate pri vas v Špar-ti tako malo postav? — so vprašali Špartanca. — Tistim, ki ma-lo govorijo, jih ni treba dosti — (češ, ker napravimo s klepetan-jem marsikatero neumnost.)

Fin odgovor.

Napoleon se je rad šilil. Poseb-no ga je veselilo, če je mogel ko-mu dokazati, kako malo zna do-tični misliti. Bil je v Rouenu na ladji; nenadoma se obrne k pre-fektu Beugnotu in ga vpraša: — Kako globoka je tukaj Sena? — Beugnot je bil navajen na taka

VELIKI
Kompletni svetovni
Atlas
Najnovejša izdaja, z vsemi
zemljevidi celega sveta in
kazalom.

Knjiga je fino v platno
vezana, vsebuje 291 stra-ni,
velikost 14 palcev dol-
ga in 11 palcev široka.

Cena s poštnino

\$4.⁵⁰

"GLAS NARODA"
62 Cortlandt Street
NEW YORK CITY

Severova zdravila vzdržujejo
zdravje v družinah.

KAŠELJ

je vendar neprijeten znak in
se ga ne sme zanemarjati.
Uživajte

SEVERA'S COUGH BALSAM.

kateri olajša kašelj; te odvrni mnogo
trpljenja; je ravno tak dober za
odrasle kakor za otroke.

Cena 25 in 50 centov.

Vprašajte po lekarnah.

SEVERA'S COLD AND GRIP TABLETS

zoper prehlad, gripe in za odpomoč
pri glavoboli vsled prehlada

Cena 30 centov.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

vprašanja in mu hitro pove do-tično število. — Kako široka? — Zopet natančen odgovor. Na-poleon je malo vznemoljen. — Ko-liko je hiš ob bregu? — Toliko. — In koliko ptic gre sedaj tod mimo? — Ena sama, veličanstvo, kraljica ptic, orel. — Napoleon je bil zadovoljen.

Davek na mačke.

Mestni svet v Marijinih Lazah je sklenil davek na mačke in si-cer 100 kron. Vzrok za davek je varstvo ptic-pevk po mestnih na-sadih.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Čenjenim naročnikom "Glasa Naroda" v državi Ohio naznanja-mo, da jih bo obiskal naš potoval-ni zastopnik

Mr. ANTON SIMČIČ,

kateri je pooblaščen nabirati na-ručnino za naš list, zatoraj prosimo rojake, da mu bodo kolikor mogoče naklonjeni.

Slovenic Publishing Co.

Jejte in shujšajte

To je stara fraza, obrnjena narobe, to-da moderne metode za odpravo maščobe so omogočile ta trik. Če ste preveč debeli ter se nečete te-lešno vzdržati; če radi jeste, pa kljub te-mu nečete shujšati za par funtov, sto-rite to: podite k svojnemu lekarnarju (all pa pilate na Marmola Company, 4612 Woodward Ave., Detroit, Mich.) ter mu dajte (ali pošljite) en dolar. Za to zmor-no svoto vam bo lekarnar pokazal pot, da se izpolne vaša želja po lepi sliki, suhi postavi. Dal vam bo zavoj Marmola Pred-pisanih Tablet (Marmola Prescription Tablets) sestavljenih po Marmola Pred-pisu. Eno morate vzeti po vsaki jedi in pred počitkom, da boste pričeli izgubljati maščobo stalno in lahko. Potem se zdra-vite do zaželjene teže. Marmola Pred-pisane Tablete (Marmola Prescription Tablets) so neškodljive ter dobre za splošno zdrav-je. Ni vam treba stradanja in vežbanja. Jeste kar se vam ljubi, vežbajte naj se at-letiči, toda vzemite malo tablete s zaupa-njem. Brez dvoma bo preobilo meso hitro izgubilo, vi boste pa ostali svoj naraven Jaz, lepo pokrit s trdim mesom in sliki-mi mišicami.

PAIN-EXPELLER VAM BO POMAGAL!

Če je poklican Pain-Expeller na pomoč, bo BOLEČINA hitro pre-magana ter bo ma-homa izginila. Ob prvih znamenjih revmatizma, živčne pottrošit, nevral-gije, bolečin, krče-vitega trganja, si nabavite steklenico tega močnega, za-nesljivega družinsk-ega linimenta ter ga vdrgnite. Pristni Pain-Expeller nosi našo SIDA varnostno znamko. Vse drugo je ponaredba. 35c in 70c. v lekarnah ali od F. AD. RICHTER & CO. 104-114 South 4th St., Brooklyn, N. Y.

Knjiga za dol- ge zimske ve- čere.

Slovensko-Amerikanski

KOLEDAR

za leto 1923

192 strani povesti, poučnih
čankov in razprav, pesmi,
slik, šale in raznoterosti.

Cena samo 40 centov.

Naročite ga še danes.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
82 Cortlandt St., New York
Dobro se tudi pri zastopnikih
63 Glas Naroda.

KAPITAN BLOOD

NJEKOVA ODISEJA,

Spisal Rafael Sabatini.

Za "Glas Naroda" prevaj G. P.

80

(Nadaljevanje.)

Ko je brodovje Jamaice odrinilo par dni pozneje na morje, je odplul lord Julian s polkovnikom Bishopom v zastavni ladji pod admirala Craufurda. Nobenemu teh dveh ni bila sila oditi, kajti dolžnosti pomožnega guvernerja so dejanski zahtevale, da ostane na kopnem in kar se tiče lorda Juliana, nam je znano, da je bil na krovu ladje povsem brezkoristen človek. Oba pa sta sklenila vprijeti lov na kapitana Blooda in vsak je napravil svojo dolžnost za pretvezo, s pomočjo katere je hotel doseči svoje osebne cilje. Ta skupni namen pa je postal med obema vez, spajajoča ju z neke vrste prijateljstvom, ki bi bilo drugače povsem nemogoče med dvema tako različne vzgoje in različnih aspiracij.

Lov se je pričel. Križarili so nekaj časa v bližini Hispaniole ter pazili na Windward prehod. Prenašati so morali vse težave deževnega letnega časa, ki se je ravno pričel. Križarili pa so zaman in po enem mesecu so se vrnili praznih rok v Port Royal, kjer so čakale nanje najbolj vznemirljive vesti iz starega sveta.

Megalomanija Ludovika XIV. je zanimala po celi Evropi požar vojne. Francoski legionarji so pustošili renske province in Španka se je pridružila narodom, ki so se zvezali v namenu, da branijo sebe pred divjimi ambicijami francoskega kralja. Zgodilo pa se je še nekaj hujšega kot to. Prihajala so poročila o državljanski vojni v Angliji, kjer se je narod naveličal bigotskega tiranstva kralja Jamesa. Glasilo se je, da je bil Viljem Oranski povabljen, naj pride v Anglijo.

Potekli so tedni in vsaka ladja, ki je prišla od doma, je prinesla dodatne novice. Viljem je stopil na angleška tla in marca meseca leta 1689 so izvedeli na Jamaici, da je sprejel krono in da se je vrjel James v naročje Francije, od katere je pričakoval rehabilitacije.

Za sorodnika Sunderlanda so bile to seveda skrajno vznemirljive vesti. Tem vestem so sledila pisma državnega tajnika kralja Viljema, v katerih je bil informiran polkovnik Bishop, da je izbruhnila vojna s Francijo in da bo prišel v Zapadno Indijo generalni guverner vseh teh posesti, v osebi lorda Willoughbya in da bo prišel z njim tudi oddelek bojnih ladij pod poveljstvom admirala Van de Kuylena, da ojači brodovje Jamaice za vse eventualnosti.

Bishop je spoznal, da mora pomenjati to konec njegove najvišje avtoritete, tudi če bi se nadalje ostal v Port Royalu kot pomožni guverner.

Lord Julian, ki ni dobil nikakih direktnih novic glede samega sebe, ni vedel, kaj naj vse to pomenja zanj. Ker pa je zaupal polkovniku Bishopu vse glede svojih upanj, tikajočih se Arabelle, je polkovnik Bishop bolj kot kdaj želel uživati prednost, da ima človeka lorda Julianove odličnosti za svojega sorodnika, ker so ga politični dogodki stavili v nevarnost, da bo potisnjen na stran.

Prišla sta do popolnega sporazuma glede te zadeve in lord Julian mu je razkril vse, kar je vedel.

— Le ena ovira se nam stavlja na pot, — je rekel. — Kapitan Blood. Deklica je zaljubljena vanj.

— Vi ste zmoleli! — je vzkliznil Bishop, ko mu je bil vrnjen dar govora.

— Pravico imate domnevati to, — je rekel lord zamisljeno. — Slučajno pa sem zdrave pameti ter govorim na temelju dejstev.

— Kako to?

— Arabella sama mi je priznala.

— Ta predzna deklina! Pri moji veri, jaz jo bom že spravil k razumu. — Zopet je pričel govoriti suženjski priganjač, človek, ki je vladal z bičem in roki.

— Ne bodite bedak, Bishop. — Zaničevanje lorda je v večji meri pripomoglo k pomirjenju Bishopa kot vsak argument. — Tako se ne postopa z dekleto kot je Arabella. Če nečete uničiti mojih prilik za vse bodoče čase, boste držali svoj jezik za zobmi ter opustili vsako umešavanje.

— Vsako umešavanje? Kaj naj potem storim?

— Poslušajte, človek. Arabella je trdnega in neomajnega duha. Mislim, da še ne poznate svoje nečakinje. Dokler bo Blood živ, bo ona čakala nanj.

— Potem se bo mogoče spametovala, če bo Blood mrtev?

— Sedaj ste pričeli kazati vsaj nekoliko inteligence, — ga je pohvalil lord. — To je prvi, bistveno potreben korak.

— In tu je naša prilika napraviti ga, — se je pričel ogrevati Bishop. — Vojna s Francijo odstranja vse omejitve glede Tortuge. Pravico imamo oblegati otok v službi kronske. Če izvajamo to znano, nam je naklonjenost nove vlade zagotovljena.

— Ah, — je rekel lord Julian ter zamisljeno mečkal spodnjo ustnico.

— Vidim, da razumete, — se je pričel smejeti Bishop. — Ubi li bomo dva ptica z enim kamenom, kaj ne? Ujeli bomo tega lopova v njegovem gnezdu, naravnost pod brado francoskega kralja in v tem slučaju nam bo gotovo padel v roke, če izpremenimo Tortugo v kup razvalin in pepela.

Na to ekspedicijsko sta odjadrala dva dni pozneje, to je nekako tri mesece po odhodu Blooda ter vzela s seboj slehno ladjo brodovja ter več manjših pomožnih ladij. Arabelli in svetu v splošnem sta izjavila, da nameravata vprijeti napad na francosko Hispaniole. To bi bila v resnici edina ekspedicijska, na katero bi smel oditi polkovnik Bishop ter zapustiti Jamaico ob takem času. Čut dolžnosti bi ga moral držati trdno v Port Royalu, a to smisel za dolžnost je premagalo sovraštvo, najbolj brezplodno in uničujoče med vsemi čustvi. V veliki kabini zastavne ladje podadmirala, Imperatorja, se je pomožni guverner onega večera napil do nezvesti v proslavo svojega prepričanja, da se je pričel bližati konec karijere kapitana Blooda.

Petindvajseto poglavje.

V SLUŽBI KRALJA LUDOVIKA.

Nekako tri mesece pred časom, ko je odjadral polkovnik Bishop iz Port Royala, da izpremeni v prah in pepel Tortugo, je dopel kapitan Blood, noseč v svoji duši cel pekel, v pristanišče, obdano od skal, čela dva dni pred fregato, v kateri je odjadral Wolverstone, iz Port Royala cel dan pred njim.

V prostornem zalivu je našel brodovje, ki je čakalo nanj. To brodovje je obstajalo iz štirih ladij, od katerih so ga ločili viharji v bližini Manjših Antilov. Posadka teh štirih ladij je obsegala nekako sedemsto moči. Ker so se že pričeli vznemirjati radi njega, so

mu priredili ti ljudje tem sijajnejši sprejem. Topovi so pričeli grmeti njemu na čast in ladje so se okrasile z zastavami in banderi. Mesto, ki je zapazilo ta šum v pristani, je bilo v trenutku izpraznjeno in velika množica moških in žensk, vseh ver in narodnosti, se je zbrala na pomolu, da prisostvuje izkreanju velikega bukanirja.

Stopil je na breg, najbrž iz nobenega drugega razloga kot da ugoti splošnemu pričakovanju. Bil je molčeč. Njegov obraz je bil resen in včasih se je zaničljivo nasmešnil. Dobro je vedel, da se bo to obojevanje heroja izpremenilo v proklinjanje, kakor hitro bo dospel Wolverstone ter povedal ljudem, kaj se je dejanski pripetilo.

(Dalje prihodnjič.)

Za registracijo inozemcev.

V svojem ravnokar objavljenem letnem poročilu tajnik Delavskega departamenta Davis zopet priporoča registracijo in vzgojevanje sedmih milijonov inozemcev v Združenih državah. On izjavlja, da se mora vlada seznaniti z inozemcem, ki išče državljanstvo, in da se mora inozemec seznaniti z načeli in cilji vlade Združenih držav. O vprašanju inozemcev v naši sredi delavski tajnik tako razpravlja:

— Eden izmed problemov, s katerimi se mora ameriški narod ukvarjati, je pravilna oskrba in vzgoja približno sedmih milijonov inozemcev v Združenih državah, sposobnih za naturalizacijo, torej morebitnih državljanov. — Ta naloga je poverjena naturalizacijskemu uradu. Za one, ki prosijo za državljanstvo, se zahtevajo neki predpogoji. Nočem reči, da se premočno zahteva, ampak, če pomislimo, kako veliko predpravo podeljujejo z državljanstvom, in gotovo preveč, kar se zahteva. Ako bi strogo pazili na to, da vsakdo odgovarja predpisanim pogojem, bi bile odpravljene malone vse naše težave, v kolikor se tičejo naših tujerodnih državljanov. Problem iztrebljanja krivih radikalnih naukov v Ameriki ne bi bil prav nič bližji rešitvi, ako se kratkoma podeli državljanstvo vsakemu inozemcu; rešitev leži v razveljavljenju tujerodcev, inozemcev in državljanov, o privilegijih in dolžnostih, pravicah in odgovornostih, ki so spojene z državljanstvom, in o naravi in metodah repub. vladavine, poudarjač posebnosti, kako se s pomočjo volilne listka lahko vršijo spremembe v naravnem mirnem razvoju.

— Da se tak program izvrši, treba postopati po gotovem načrtu — treba sistematičnih in avtomatičnih sredstev, ki naj spravljajo inozemca v stik z vlado v prijateljskem duhu sodelovanja. Treba podučiti inozemca o dejstvu, da se vlada briga za njegovo osebnostni prospek; vlada sama mora poznati inozemca. Da se o-mogoči natančen pregled polja, ki ga je treba obdelovati, in popolno razumevanje dela, ki ga je treba storiti, bi se moralo zahtevati od vseh inozemcev, da se vpišejo v vrsto podučevalne akcije, ki naj jo vlada začneja.

— Jaz bi se strogo upiral vsaki registraciji, ako bi se ista izvajala v smislu katerega špijonažnega sistema. Zdi se, da so nasprotniki tega načrta menjenja, da bi ta določba zakona ravno to pomenjala. Nihče pa ni še trdil da registracija v vrsto izvrševanja volilne pravice služi za policijsko identifikacijo. Tudi nihče ni še zanikal umestnosti registracije vseh otrok do 16. leta v vrsto olenskega pouka. Ako zahtevamo od tukaj rojenih ameriških otrok znanje ameriške zgodovine, vladnega sistema, domoznanstva itd., predno dosežejo volilno starost, zakaj ne bi zahtevali isto od onih, ki pridejo v to deželo po lastni volji, ki so deležni koristi stalno organizirane republike? Res je sicer, da bi taka registracija v vzgojevalne svrhe avtomatično pozorila vlado na one, ki so se aktivno upirali organizirani vladi ali bi radi omalovaževali institucije zakona in reda. Ti inozemci predstavljajo ravno toliko nevarnost tujerodnim kakor tujerodnim državljanom, da bi se jim ne smelo dovoljevati, da širijo svoje doktrine proti življenju in lastninski pravici. Deportacija je primerno sredstvo proti temu zlu, in treba rabiti to sredstvo.

— Nihče ne oporeka, da spada

O alkimiji in alkimistih.

V novejšem času je za alkimijo zopet zavladalo zanimanje. Iskarnje "kama modrosti" s katerim naj bi se napravilo ljudi nesmrtni in nezlathne kovine izpremenjale v zlato ali srebro, je postala zopet moderno. Največje vlogo je igrala alkimija, kakor je znano, v srednjem veku. Prvi alkimist, o katerem je dognano, da je bil slepar, je bil Le Cor, ki je prevrnil Francoze, da zna delati zlato. Dal je skovati nekaj zlatnega denarja, baje iz svojega nega zlata, s kraljevo sliko, in je bil raditega imenovan za finančnega ministra. Tudi nemška cesarica Barbara, vdova cesarja Sigismunda, je bila znana kot strašna alkimistinja. O njej se pripoveduje, da je delala zlato s pomočjo bakra in arzena. Z istim poslom so se bavili tudi angleški velikaši, ki so hoteli tako na lahek način priti do premoženja. Mnogi so se tudi izdajali za alkimiste samo zato, da so lažje prišli v stike z dvorom. Seveda so jim pozneje prišli kmalu na sled, ker niso mogli v gotovem roku napraviti zahtevane količine gotovih kovin. Vsi ti so morali pobegniti čez noč, ako so se hoteli izogniti smrtni kazni.

V XVII. stoletju je bil posebno poznan alkimist neki Setonius, ki je potoval po celi Nemčiji. V Draždanih ga je poklical saksonski knez k sebi in zahteval od njega, da mu izda svoje tajne. Tudi Setonius je zahtevo odklonil, narkar je bil obsojen v večletno ječo, iz katere ga je rešil poljski plemič Sendivogus. Setonius je kmalu nato umrl in zapustil plemiču neki rdeč prašek, s katerim je potem Sendivogus delal alkimistične čudeže. Prašek mu je pozneje ukradel viremberski alkimist Muhleisen, ki pa ni imel sreče, da bi ga izabil, ker je bil obočen.

Poleg navadnih sleparjev, ki so se iz same osebne dobičkažel-

nosti izdajali za alkimiste, pa so se dobili tudi ljudje, ki so na tem polju prišli do resnih znanstvenih rezultatov in so živili zato na dvoru in med narodom velik ugled. Tako je bil na saksonskem dvoru nenavadno upoštevan neki Sebaldus. Ko je umrl knez August, je zapustil 17 milijonov zlatih dolarjev. Ljudje so kar javno govorili, da mu je vse veliko premoženje pridobil Sebaldus. Na Angleškem je živel v istem času alkimist Kelley. Bil je spočetka notar. Ker pa je potrdil neke dokumente, so mu odrezali usesa in ga pregnali. Na svojem begu je v nekem selu odkril spis, ki je govoril o alkimističnih delih. Prestudiral je s svojim prijateljem dr. Desom knjigo in se poglubil v tajnost, kako se dela zlato. Prišel na dvor cesarja Rudolfa, ki je za vsako ceno hotel izvedeti od njega tajnosti kovanja dragocenih kovin. Ker pa je Kelley svojih tajnosti ni hotel izdati, ga je Rudolf vrgel v ječo, kjer je potem tudi umrl.

V to dobo spada tudi angleški plemič Butler, ki je mnogo potoval po svetu in bil končno ujet in prodan kot suženj v Afriko. Njegov gospodar je bil alkimist. Ukradel je gospodarju alkimistični prašek in pobegnil z njim na Angleško, kjer je postal v kratkem slaven mož. Imel pa je slugo, ki ga je nato iz maščevanja naznanil, da potvarja denar, narkar so pri plemiču izvršili hišno preiskavo, a so našli mesto denarja samo 40 funtov zlata.

Na dvoru Marije Terezije so bili zelo spoštovani alkimisti Seefeld, Laskaris in Philoet. Leta 1781 je bil posebno znan Anglež James Prince, ki je bil izredno bogat in učen in se je mnogo bavil z alkimijo. Govori se, da je izumel neko tekočino, s pomočjo katere je bilo mogoče delati zlato in srebro. Svoje poskuse je izvršil pred desetinami komisijami, ki so sestavile zapisnike, v katerih potrjujejo vsi podpisani, da je Prince v resnici znal delati zlato. Ti zapisniki so še sedaj ohranjeni.

Čudo je samo to, da se v današnji dobi še ni našel alkimist, ki bi znal delati zlato in srebro, ki ga vse države tako potrebujejo. Tak je človek bi postal čez noč slaven, ker bi bil rešitelj državnih finan.

Royal Mail

Vnaprej plačane vožnje.

Uredite sedaj, da boste dobili svoje sorodnike v Združeno državo potem ROYAL MAIL.

Posebna postreba za jugoslovanske potnike; izborna hrana in čiste kabine za vsakega

VELIKI PROSTORI, HITRI PARNIKI VEČKATNA ODPLUTJA

ORDUNA ORCA OHIO

Vpisanina za potovanje iz vseh evropskih dežel.

Pišite po knjižico. Vračajte za nadaljne podrobnosti pri

ROYAL MAIL STEAM PACKET COMPANY

SANDERSON & SONS, Inc., Agents

117 W. Washington St., Chicago

26 Broadway New York

II pri kateremkoli potniškem agentu

nosti izdajali za alkimiste, pa so se dobili tudi ljudje, ki so na tem polju prišli do resnih znanstvenih rezultatov in so živili zato na dvoru in med narodom velik ugled. Tako je bil na saksonskem dvoru nenavadno upoštevan neki Sebaldus. Ko je umrl knez August, je zapustil 17 milijonov zlatih dolarjev. Ljudje so kar javno govorili, da mu je vse veliko premoženje pridobil Sebaldus. Na Angleškem je živel v istem času alkimist Kelley. Bil je spočetka notar. Ker pa je potrdil neke dokumente, so mu odrezali usesa in ga pregnali. Na svojem begu je v nekem selu odkril spis, ki je govoril o alkimističnih delih. Prestudiral je s svojim prijateljem dr. Desom knjigo in se poglubil v tajnost, kako se dela zlato. Prišel na dvor cesarja Rudolfa, ki je za vsako ceno hotel izvedeti od njega tajnosti kovanja dragocenih kovin. Ker pa je Kelley svojih tajnosti ni hotel izdati, ga je Rudolf vrgel v ječo, kjer je potem tudi umrl.

V to dobo spada tudi angleški plemič Butler, ki je mnogo potoval po svetu in bil končno ujet in prodan kot suženj v Afriko. Njegov gospodar je bil alkimist. Ukradel je gospodarju alkimistični prašek in pobegnil z njim na Angleško, kjer je postal v kratkem slaven mož. Imel pa je slugo, ki ga je nato iz maščevanja naznanil, da potvarja denar, narkar so pri plemiču izvršili hišno preiskavo, a so našli mesto denarja samo 40 funtov zlata.

Na dvoru Marije Terezije so bili zelo spoštovani alkimisti Seefeld, Laskaris in Philoet. Leta 1781 je bil posebno znan Anglež James Prince, ki je bil izredno bogat in učen in se je mnogo bavil z alkimijo. Govori se, da je izumel neko tekočino, s pomočjo katere je bilo mogoče delati zlato in srebro. Svoje poskuse je izvršil pred desetinami komisijami, ki so sestavile zapisnike, v katerih potrjujejo vsi podpisani, da je Prince v resnici znal delati zlato. Ti zapisniki so še sedaj ohranjeni.

Čudo je samo to, da se v današnji dobi še ni našel alkimist, ki bi znal delati zlato in srebro, ki ga vse države tako potrebujejo. Tak je človek bi postal čez noč slaven, ker bi bil rešitelj državnih finan.

Vaši sorodniki, prijatelji in znanci v starem kraju

kupijo vožnji listek za pot v Ameriko najugodnejše s ameriškim dolarji. Proti predložitvi potnega listka za v Ameriko mi lahko izplačamo ameriški denar pri Jadranski banki v Ljubljani in v Zagrebu, toda znesek za posameznega odraslega potnika ne sme presegati 3000 franc. frankov, to je protivrednost od približno \$200.

V Italiji in zasadenem ozemlju pa lahko izplačamo brez izjeme vsakemu poljubne zneske v ameriških dolarjih.

Pristojbina za izplačila do \$10 po 50%, za izplačila od \$10.— do \$50.— po \$1.—, za izplačila, ki presegajo znesek \$50.— po 2 centa od vsakega dolarja ali po \$2.— od sto.

Frank Baker Stat Bank, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Kretanje parnikov - Shipping News

23. decembra:	Colombo, Genoa.	18. januarja:	Mongolia, Cherbourg in Hamburg; Taormina, Genoa; Mount Clinton, Hamburg.
24. decembra:	La Saviole, Havre; Olympe, Cherbourg.	20. januarja:	America, Cherbourg in Bremen; Olympie, Cherbourg; Conte Rosso, Genoa.
1. januarja:	Seydlitz, Bremen.	23. januarja:	Aquillina, Cherbourg; Pittsburg, Cherbourg in Bremen.
2. januarja:	Berengaria, Cherbourg.	24. januarja:	President Van Buren, Cherbourg.
4. januarja:	Manchuria, Cherbourg in Hamburg; Mount Carroll, Hamburg.	25. januarja:	Minnehaha, Cherbourg in Hamburg; Bayern, Hamburg.
5. januarja:	Hannover, Bremen.	27. januarja:	President Harding, Cherbourg in Bremen; Kroond, Cherbourg in Antwerp; President Wilson, Trst.
6. januarja:	Majestic, Cherbourg; Finland, Cherbourg in Antwerp.	28. januarja:	La Lorraine, Havre.
7. januarja:	La Touraine, Havre.	29. januarja:	York, Hamburg.
10. januarja:	President Monroe, Cherbourg; Orduna, Cherbourg in Hamburg; Saxonia, Cherbourg in Hamburg.	30. januarja:	Chicago, Havre.
11. januarja:	Hansa, Hamburg.	31. januarja:	President Folk, Cherbourg; Orbita, Cherbourg in Hamburg; Antonia, Cherbourg in Hamburg.
13. januarja:	Argentina, Trst.	1. februarja:	George Washington, Cherbourg in Bremen.
15. januarja:	Cherbourg		
16. januarja:	Rochambeau, Havre.		
17. januarja:	President Adams, Cherbourg; Paris.		

Veselite sedaj -- domovina pozneje.

Sedaj uredite za svoje potovanje v staro domovino.

NOV čudovit način, kako boste razveselili svoje drage za božič, da jih obiščete sedaj v stari domovini. Na božični dan lahko poveste svoji družini o nameravanim potovanju. Vpošijte spodnji kupon. Dobili boste vse potrebne informacije, natisnane v vašem materinem jeziku in vi lahko napravite načrte za potovanje.

Ameriške ladje imajo ves komfort za potnike tretjega razreda, kot so kabine, kadilnice in čitalnice s knjigami v vseh jezikih, kot tudi družabne dvorane ter najboljšo hrano.

Izveste danes gence teh velikih ladij. Odplujejo vsak teden dvakrat iz New Yorka.

VNAPREJ PLAČANE VOŽNJE.

Če pošljate za prijatelje in sorodnike v stari domovini, plačajte tukaj njihovo vožnjo potom UNITED STATES LINES. Zagotovite jim dobro postopanje, udobnost in zaščito pred Ameriško Zglatvo.

Pišite po knjižico.

Pišite še danes za polne informacije. Izveste vse glede izbornih United States ladij za Evropo. Niti vas ne vada. Pošljite informacijski listek danes.

Za informacije glede odplutja in prestopov naslovite

United States Lines

45 Broadway New York City
Moore and McCormack, Inc.
Roosevelt Steamship Co., Inc.
113 So. Dearborn St., Chicago, Ill.
92 State St., Boston, Mass.

Upravitelji za

U. S. SHIPPING BOARD

NAPRODAJ

10 13 orlov mlade smrekove in hrastove hoste blizu železniške postaje v Črnomlju. Proda se iz prota reke. Vse se izve pri "Glasu Naroda", sifra "Toplice".

(23-26-12)

INFORMACIJSKI LISTEK

U. S. Shipping Board
Pres. Dept. 557 N.Y.

45 Broadway New York City

Prosim pošljite mi brezplačno knjižico v kateri so delstva glede potovanja: U. S. Lines parnikov in vnaprej plačane vožnje.

Naslov

SANTAL MIDY

PREHLAD MEHURJA

SANYKIT

Nabavite si najboljšo zdravilo PREPAREBA za MOSKE Velika tuba 35c. Kit (10) \$1. Je kakovost San-Y-Kit Dept. B 92 Beaman St., New York Pišite za okoliščino.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA" ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

DR. LORENZ

642 Penn Ave., PITTSBURGH, PA.

EDINI SLOVENSKO GOVOREČI ZDRAVNIK

SPECIALIST MOŠKIM BOLEZNI.

Moja struka je zdravljenje akutnih in kroničnih bolezni. Jaz sam je zdravim nad 25 let tar imam skušnje v vseh boleznih in kor znam slovensko, zato vam moram popolnoma razumeti in spoznati vaše bolezni, da vas ozdravim in vrnem moč in zdravje. Škoti 23 let sem pridobil posebno skušnje pri zdravljenju moških bolezni. Zato se morate popolnoma zaneesti na mene, moja skrb pa je, da vas popolnoma ozdravim. Ne odlašajte, ampak pridite čimprej.

Jaz ozdravim zastopljeno kri, malarijo in lise po telesu, bolezni v uru, izjedanje las, bolečine v kolenih, starostne, ostarbe, živčne in bolezni v mehkužnicah, jetrah, želodcu, rmenico rvmatismem, katar; zlate žile, naduha itd.

Uradne ure: V ponedeljek: ardo in petek od 8. dopoldna do 5. popoldna; v torek, četrtek in sobota od 8. dopoldna do 5. svečer; v nedeljah in praznikih od 10. dopoldna do 2. popoldna.

ZA BOŽIČNE PRAZNIKE!

Če ste kdaj imeli misel kupiti moško ali žensko žepno uro, jo boste prav gotovo kupili, če pišete nam po novi cenik za zlatino. Ure so najnovejšega in krasnega izdelka, nekaj novega.

Velika zaloga pravih glasnih Columbia gramofonov; slovenskih vojaških in v vseh jezikih Columbia plošč.

Pišite po brezplačni cenik takoj na—

IVAN PAJK, 24 Main St., CONEMAUGH, PA.

Praktični Računar

Priročna žepna knjižica, ki ima vse kar je v kupitji potrebno, je natančno izračunjeno, kakor tudi za izračunjenje obrestil.

Knjižica je trdo vezana, stane 75c

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 Cortlandt Street : New York